

[Svend Aage Jensby]

ne, hvordan det skal finansieres, nemlig uden for forsvarsbudgettet. Det har vi også haft nogle positive drøftelser om, som mundede ud i noget fornuftigt.

Pelle Voigt (SF):

Som bekendt har SF støttet vores FN-udstationering i Kroatien med det mandat, den styrke havde, lige fra begyndelsen, ligesom vi støtter udsendelsen af folk til forebyggende arbejde ved den makedonske grænse og andre steder.

Vi var imidlertid, da beslutningen blev truffet her i Folketinget om at sende en styrke til Bosnien-Hercegovina, af den opfattelse, at mandatet for denne styrke var uklart, at det var uklart, hvad man ville foretage sig med styrken i forbindelse med en eskalation af konflikten i Jugoslavien, og at det var uklart, hvad der egentlig var det langsigtede mål med styrkens tilstedeværelse med det udvidede mandat, den havde i forhold til det at være i stand til at skyde igen i tilfælde af et angreb.

Der er ingen tvivl om, at det er af bitter nødvendighed, at vi har FN-styrker i det tidligere Jugoslavien. Der er ikke nogen tvivl om, at Danmark bør bidrage til arbejdet med at skabe en stabil fredsordning i Jugoslavien, selv om det ser meget sort ud i den nuværende situation med konfliktens parter og de holdninger, som konfliktens parter indtager.

Men der er meget, der tyder på, at vi kan komme til at stå over for en situation i Jugoslavien, hvor FN's engagement enten gennem en beslutning eller igennem en delvis utilsigtet eskalation bevæger sig i retning af en meget farligere, meget mere omfattende konflikt end den, vi kender i øjeblikket. Vi ved det ikke, vi kan konstatere, at de to fredsmæglere, Owen og Vance, i den øjeblikkelige situation synes at have meget lidt held med deres bestræbelser. Vi kan ønske dem alt muligt held, vi kan ønske held for de fortsatte mæglingsbestræbelser, men faren for en stærk eskalation af konflikten med FN som krigsførende part foreligger.

I den situation vil vores FN-styrker i det tidligere Jugoslavien stå i en farlig situation, fordi FN-styrkerne jo i den nuværende situation, selv med de rent fredsbevarende opgaver, som man udfører i Jugoslavien, i en større krigssituation vil kunne komme til at stå som gidsler.

Vi undrede os lidt over beslutningsforslaget her i dag, vil jeg sige. I bemærkningerne til beslutningsforslaget fastslås det jo, at det er regeringens opfattelse, at den senere tids udvikling ikke har medført en øget fare for det danske personel. Alligevel foreslår man altså en række foranstaltninger for at øge sikkerheden. Og når man kigger på indholdet af disse foranstaltninger, så synes jeg også, at man må undre sig. Det vil vi gerne have ministeren til at redegøre nøjere for i Folketingets Forsvarsudvalg.

Vi synes, at der er al mulig grund til at forbedre beskyttelsen i form af øget pansring, i form af bedre beskyttelsesdragter, bedre materialer – det skal naturligvis også være beskyttelsesdragter, som man kan bære i terrænet – og vi støtter hele det arbejde, som er i gang.

Vi støtter varmt ideen om at øge mobiliteten, at gøre sanitetstropper klar osv. Men vi stiller os noget uforstående over for nødvendigheden af at tilføre styrken netop i Kroatien to pansrede mortarsektioner samt en panserværnsraketafdeling med missiler af typen TOW, som der står i bemærkningerne til forslaget.

Forestiller man sig, at vores styrke i Kroatien, som indtil nu på forbilledlig vis har løst sin opgave uden at løse et skud, skal indlade sig i skudvekslinger, ikke alene ved at rette mortarild, jeg formoder mod snigskytter eller andre svært tilgængelige mål, men ligefrem ved at gå ind i nedkæmpning af panserstyrker i området?

Hvad er det værst tænkelige tilfælde, som der henvises til i bemærkningerne? Det vil vi svært gerne have afklaret, før vi kan forstå den dybere mening med forslaget her, og før vi kan tage endelig stilling til, om vi synes, at dette her er fornuftigt.

Umiddelbart synes vi ikke, at der er noget i arbejdsforholdene for den danske styrke i Kroatien, der taler for tilførsel af hverken mortarsektioner eller panserværnsraketter. Men jeg vil da gerne vide, hvad det er for en ny type opgaver, hvad det er for en ny situation, man forestiller sig kan opstå, og som kan gøre den slags nødvendig.

Annette Just (FP):

Vi i Fremskridtspartiet er nu ikke særlig meget i tvivl om, at der er en ny situation, selv om den ikke er så forfærdelig ny. Den er fra den 18. september.